

Uitgave
in de Nederlandse taal

Wetgeving

Inhoud

Besluiten aangenomen krachtens titel VI van het Verdrag betreffende de Europese Unie

98/699/JBZ:

- ★ **Gemeenschappelijk optreden van 3 december 1998 door de Raad vastgesteld op grond van artikel K.3 van het Verdrag betreffende de Europese Unie inzake het witwassen van geld, de identificatie, opsporing, bevrozing, inbeslagneming en confiscatie van hulpmiddelen en van de opbrengsten van misdrijven** 1

98/700/JBZ:

- ★ **Gemeenschappelijk optreden van 3 december 1998 door de Raad aangenomen op basis van artikel K.3 van het Verdrag betreffende de Europese Unie, betreffende de invoering van een Europees beeldopslagsysteem (FADO)** 4

98/701/JBZ:

- ★ **Besluit van de Raad van 3 december 1998 betreffende gemeenschappelijke normen voor het invullen van het uniform model voor verblijfstitels** 8

I *Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing*

Verordening (EG) nr. 2630/98 van de Commissie van 8 december 1998 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit 17

- ★ **Verordening (EG) nr. 2631/98 van de Commissie van 8 december 1998 tot bepaling van de hoeveelheden waarvoor aan de marktdeelnemers-nieuwkomers de jaarlijkse toewijzingen voor het jaar 1999 in het kader van de tariefcontingenten voor invoer en de hoeveelheid traditionele ACS-bananen worden toegekend** 19

- ★ **Verordening (EG) nr. 2632/98 van de Commissie van 8 december 1998 tot vaststelling van de uniforme aanpassingscoëfficiënt die moet worden toegepast op de voorlopige referentiehoeveelheid van elke traditionele marktdeelnemer in het kader van de tariefcontingenten en de invoer van traditionele ACS-bananen voor 1999** 21

* Verordening (EG) nr. 2633/98 van de Commissie van 8 december 1998 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 2300/97 houdende uitvoeringsbepalingen voor Verordening (EG) nr. 1221/97 van de Raad houdende algemene regels voor de uitvoering van de maatregelen tot verbetering van de productie en de afzet van honing	23
Verordening (EG) nr. 2634/98 van de Commissie van 8 december 1998 tot vaststelling van de restituties bij uitvoer in de sector varkensvlees	24
Verordening (EG) nr. 2635/98 van de Commissie van 8 december 1998 betreffende de afgifte van invoercertificaten voor knoflook van oorsprong uit China	26

II *Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing*

Commissie

98/702/EG:

* Beschikking van de Commissie van 26 november 1998 tot goedkeuring van de door de lidstaten voor 1999 ingediende controleprogramma's ter preventie van zoönosen en tot vaststelling van de hoogte van de financiële bijdrage van de Gemeenschap (<i>kennisgeving geschied onder nummer C(1998) 3645/1</i>).....	27
--	----

98/703/EG:

* Beschikking van de Commissie van 26 november 1998 tot goedkeuring van de programma's voor de uitroeiing van dierziekten die voor 1999 door de lidstaten zijn ingediend, en tot vaststelling van de financiële bijdrage van de Gemeenschap (<i>kennisgeving geschied onder nummer C(1998) 3645/2</i>)	29
--	----

(Besluiten aangenomen krachtens titel VI van het Verdrag betreffende de Europese Unie)

GEMEENSCHAPPELIJK OPTREDEN

van 3 december 1998

door de Raad vastgesteld op grond van artikel K.3 van het Verdrag betreffende de Europese Unie inzake het witwassen van geld, de identificatie, opsporing, bevrozing, inbeslagname en confiscatie van hulpmiddelen en van de opbrengsten van misdrijven

(98/699/JBZ)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag betreffende de Europese Unie, inzonderheid op artikel K.3, lid 2, onder b),

Gezien het initiatief van het Verenigd Koninkrijk,

Gezien het actieplan van de Groep op hoog niveau Georganiseerde Criminaliteit, dat door de Europese Raad te Amsterdam van 16-17 juni 1997 is goedgekeurd, en in het bijzonder Aanbeveling nr. 26, onder b), betreffende het verbeteren van het traceren en in beslag nemen van de opbrengsten van misdrijven,

Na bespreking van de standpunten die het Europees Parlement kenbaar heeft gemaakt naar aanleiding van de raadpleging door het voorzitterschap overeenkomstig artikel K.6 van het Verdrag betreffende de Europese Unie,

Gezien het gemeenschappelijk optreden van 5 december 1997 tot instelling van een mechanisme voor evaluatie van de uitvoering en toepassing op nationaal niveau van de internationale verbintenissen inzake de bestrijding van de georganiseerde criminaliteit⁽¹⁾ en het gemeenschappelijk optreden van 19 maart 1998 houdende een uitwisselings-, opleidings- en samenwerkingsprogramma voor personen die verantwoordelijk zijn voor de bestrijding van de georganiseerde criminaliteit (programma Falcone)⁽²⁾,

Gezien de gehechtheid van de lidstaten aan de beginselen van het Verdrag van de Raad van Europa van 1990 inzake het witwassen, de opsporing, de inbeslagname en de confiscatie van opbrengsten van misdrijven,

Gezien het voorstel voor een gemeenschappelijk optreden inzake de strafbaarstelling van deelneming aan een criminele organisatie in de lidstaten van de Europese Unie, en in het bijzonder de strafbare feiten waarop dat gemeenschappelijk optreden betrekking heeft,

Gezien de vereisten van Richtlijn 91/308/EEG van 10 juni 1991 tot voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld⁽³⁾ en de 40 aanbevelingen van de financiële actiegroep witwassen van geld (Financial Action Task Force on Money Laundering

- FATF) in de versie van 1996, en in het bijzonder Aanbeveling nr. 4,

Gezien het gemeenschappelijk optreden van 17 december 1996 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen en praktijken van de lidstaten van de Europese Unie ter bestrijding van drugsverslaving en ter voorkoming en bestrijding van de illegale drugshandel⁽⁴⁾,

Indachtig het gemeenschappelijke doel de coördinatie tussen de wetshandhavingsautoriteiten te verbeteren,

Herinnerend aan het gemeenschappelijk optreden tot oprichting van een Europees justitieel netwerk, door de Raad vastgesteld op 29 juni 1998⁽⁵⁾,

Overwegende dat werk wordt gemaakt van een verbetering van de mogelijkheden om misdrijven in de sfeer van de georganiseerde criminaliteit tegen te gaan door meer doeltreffende samenwerking tussen de lidstaten bij de identificatie, opsporing, bevrozing of inbeslagname en confiscatie van de vermogensbestanddelen die afkomstig zijn van misdrijven;

Overwegende dat onderling verenigbare praktijken de Europese samenwerking bij de identificatie, opsporing, bevrozing of inbeslagname en confiscatie van illegale vermogensbestanddelen doeltreffender maken;

Overwegende dat in Aanbeveling nr. 16 van het bovengenoemde actieplan van 28 april 1997 ter bestrijding van de georganiseerde criminaliteit de noodzaak wordt onderstreept om de procedures voor justitiële samenwerking bij zaken in verband met georganiseerde criminaliteit te versnellen en de termijnen voor de toezending van verzoeken en voor beantwoording daarvan aanzienlijk te verkorten;

Overwegende dat de lidstaten zijn toegetreden tot het Europees Verdrag aangaande de wederzijdse rechtshulp in strafzaken van 1959;

In het licht van het Verdrag van de Verenigde Naties van 1988 tegen de sluikhandel in verdovende middelen en psychotrope stoffen en de bijzondere zitting van de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties over drugs in 1998;

⁽¹⁾ PB L 344 van 15. 12. 1997, blz. 7.

⁽²⁾ PB L 99 van 31. 3. 1998, blz. 8.

⁽³⁾ PB L 166 van 28. 6. 1991, blz. 77.

⁽⁴⁾ PB L 342 van 31. 12. 1996, blz. 6.

⁽⁵⁾ PB L 191 van 7. 7. 1998, blz. 4.

In het besef dat de studiebijeenkomst van Dublin over de confiscatie van vermogensbestanddelen in 1996 de belemmeringen voor een doeltreffende samenwerking heeft blootgelegd;

Ervan uitgaande dat de samenwerkingsvormen waarin dit gemeenschappelijk optreden voorziet, andere vormen van bilaterale of multilaterale samenwerking onverlet laten,

HEEFT HET VOLGENDE GEMEENSCHAPPELIJK OPTREDEN VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Om de georganiseerde criminaliteit doeltreffender te kunnen bestrijden, zorgen de lidstaten ervoor dat geen reserves worden gemaakt of gehandhaafd bij de volgende artikelen van het Verdrag van de Raad van Europa van 1990 inzake het witwassen, de opsporing, de inbeslagneming en de confiscatie van opbrengsten van misdrijven, hierna te noemen het Verdrag van 1990:

- a) artikel 2; voorzover op het strafbare feit een maximale vrijheidsstraf of detentiemaatregel staat van meer dan 1 jaar;
- b) artikel 6; waar het gaat om ernstige strafbare feiten. Tot dergelijke feiten worden in elk geval gerekend feiten waarop een maximale vrijheidsstraf of detentiemaatregel van meer dan een jaar staat of, voor staten die in hun rechtsstelsel een minimumstrafmaat voor strafbare feiten hebben, feiten waarop een vrijheidsstraf of detentiemaatregel van ten minste meer dan zes maanden staat.

De bepaling onder a) heeft geen invloed op reserves in verband met de confiscatie van opbrengsten van feiten die strafbaar zijn onder de belastingwetgeving.

2. Elke lidstaat zorgt ervoor dat zijn wetgeving en procedures inzake de confiscatie van de opbrengsten van misdrijven, zowel via binnenlandse gerechtelijke acties als via gerechtelijke acties op verzoek van een andere lidstaat, inclusief verzoeken om buitenlandse beslissingen tot confiscatie ten uitvoer te leggen, ook toestaan dat voorwerpen waarvan de waarde overeenkomt met die opbrengsten, worden geconfisqueerd. De lidstaten kunnen evenwel de confiscatie van voorwerpen waarvan de waarde overeenkomt met de opbrengst van misdrijven in minder belangrijke gevallen uitsluiten. De woorden „voorwerpen”, „opbrengsten” en „confiscatie” hebben dezelfde betekenis als in artikel 1 van het Verdrag van 1990.

3. Elke lidstaat zorgt ervoor dat hij op grond van zijn wetgeving en procedures op verzoek van een andere lidstaat vermoedelijke opbrengsten van misdrijven kan identificeren en opsporen, indien er redelijke gronden zijn om te vermoeden dat een strafbaar feit is begaan. Deze wetgeving en procedures moeten zodanig zijn dat in

een zo vroeg mogelijk stadium van onderzoek hulp kan worden verleend. De lidstaten streven ernaar het gebruik van de facultatieve weigeringsgronden van artikel 18, leden 2 en 3, van het Verdrag van 1990 ten opzichte van andere lidstaten te beperken.

Artikel 2

1. In het kader van de werking van het Europees justitieel netwerk stelt elke lidstaat een gebruikersvriendelijke gids op, waarin staat waar advies kan worden ingewonnen en welke hulp de lidstaat kan verlenen bij het identificeren, opsporen, bevroeren of in beslag nemen en confisqueren van hulpmiddelen en van de opbrengsten van misdrijven. In de gids wordt ook vermeld welke belangrijke beperkingen er eventueel ten aanzien van die hulp bestaan en welke informatie de verzoekende staten moeten verschaffen.

2. De in lid 1 bedoelde gidsen worden toegezonden aan het secretariaat-generaal van de Raad van de Europese Unie, waar zij worden vertaald in de officiële talen van de instellingen van de Europese Gemeenschap. Het secretariaat-generaal verspreidt de gidsen onder de lidstaten, het Europees justitieel netwerk en Europol.

3. Elke lidstaat draagt er zorg voor dat de in lid 1 bedoelde gids up-to-date wordt gehouden en dat eventuele wijzigingen worden toegezonden aan het secretariaat-generaal van de Raad, met het oog op de vertaling en distributie ervan overeenkomstig lid 2.

Artikel 3

De lidstaten geven dezelfde prioriteit aan alle verzoeken van andere lidstaten met betrekking tot de identificatie, opsporing, bevroering of inbeslagneming, en confiscatie van vermogensbestanddelen als aan dergelijke maatregelen in binnenlandse procedures wordt gegeven.

Artikel 4

1. De lidstaten stimuleren rechtstreekse contacten tussen rechercheurs, onderzoeksmagistraten en officieren van justitie van de lidstaten, met gebruikmaking van de bestaande samenwerkingsregelingen, om te voorkomen dat nodeloos verzoeken om hulp via de formele kanalen worden ingediend. Wanneer een formeel verzoek noodzakelijk is, zorgt de verzoekende staat ervoor dat het verzoek adequaat wordt voorbereid en dat het voldoet aan alle eisen van de aangezochte staat.

2. Wanneer een verzoek om hulp niet kan worden uitgevoerd op de door de verzoekende staat verwachte wijze, tracht de aangezochte staat, na overleg met de verzoekende staat, op een andere wijze aan het verzoek te voldoen, met volledige eerbiediging van de nationale wetgeving en internationale verplichtingen.

3. De lidstaten dienen de verzoeken om hulp in zodra hun precies bekend is welke soort hulp zij nodig hebben; wanneer een verzoek als „urgent” wordt aangeduid of wanneer een tijdslimiet wordt opgegeven, verklaren zij waarom dit gebeurt.

Artikel 5

1. Indien dit niet in strijd is met hun wetgeving, nemen de lidstaten alle nodige maatregelen om het risico dat vermogensbestanddelen verdwijnen, tot een minimum te beperken. Hiertoe behoren de maatregelen die noodzakelijk kunnen zijn om vermogensbestanddelen waarvoor een andere lidstaat een verzoek heeft ingediend, snel te kunnen bevriezen of in beslag te kunnen nemen, zodat een later verzoek om confiscatie niet mislukt.

2. Indien de afwikkeling van een verzoek om rechts-hulp in een regio van een lidstaat ertoe leidt dat nader onderzoek moet worden verricht in een andere regio van die lidstaat, neemt die lidstaat, indien dit niet in strijd is met zijn wetgeving, alle mogelijke maatregelen opdat de nodige hulp kan worden geboden zonder dat daartoe een verder schriftelijk verzoek behoeft te worden ingediend.

3. Indien de uitvoering van een verzoek ertoe leidt dat nader onderzoek moet worden verricht voor een verwante kwestie, en de verzoekende staat een aanvullend schriftelijk verzoek indient, neemt de aangezochte staat, indien dit niet in strijd is met zijn wetgeving, alle mogelijke maatregelen om de uitvoering van dit aanvullende verzoek te bespoedigen.

Artikel 6

1. De lidstaten zorgen ervoor dat er regelingen worden getroffen om hun magistratuur vertrouwd te maken met de beste praktijken in de internationale samenwerking voor de identificatie, opsporing, bevriezing of inbeslag-neming, en confiscatie van hulpmiddelen en van de opbrengsten van misdrijven.

2. De lidstaten zorgen ervoor dat alle rechercheurs, onderzoeksmagistraten, officieren van justitie en andere functionarissen die belast zijn met de internationale samenwerking voor de identificatie, opsporing, bevriezing of inbeslag-neming, en confiscatie van vermogensbestand-

delen een passende opleiding krijgen die aansluit bij de beste praktijken.

3. Het voorzitterschap en belangstellende lidstaten organiseren, waar nodig in samenwerking met het Europees justitieel netwerk en Europol, studiebijeenkomsten voor functionarissen van de lidstaten en andere op dit gebied werkzame personen, ter stimulering en ontwikkeling van de beste praktijken en om te bevorderen dat de procedures zoveel mogelijk op elkaar aansluiten.

Artikel 7

De Raad zal dit gemeenschappelijk optreden voor eind 2000 opnieuw bezien in het licht van de resultaten van de werking van het gemeenschappelijk optreden van 5 december 1997 tot instelling van een mechanisme voor evaluatie van de uitvoering en toepassing op nationaal niveau van de internationale verbintenissen inzake de bestrijding van de georganiseerde criminaliteit die op 5 december 1997 is vastgesteld.

Artikel 8

1. Behoudens lid 2 nemen de lidstaten alle passende maatregelen om dit gemeenschappelijk optreden uit te voeren zodra het in werking treedt, en zorgen zij ervoor dat de inhoud ervan onder de aandacht wordt gebracht van de betrokken nationale en plaatselijke autoriteiten.

2. Uiterlijk drie jaar na de inwerkingtreding van dit gemeenschappelijk optreden dienen de lidstaten passende voorstellen in voor de uitvoering van artikel 1; deze voorstellen worden door de bevoegde autoriteiten besproken zodat ze kunnen worden aangenomen.

Artikel 9

Dit gemeenschappelijk optreden wordt in het Publicatieblad bekendgemaakt; het treedt in werking op de datum van bekendmaking.

Gedaan te Brussel, 3 december 1998.

Voor de Raad

De Voorzitter

K. SCHLÖGL

GEMEENSCHAPPELIJK OPTREDEN

van 3 december 1998

door de Raad aangenomen op basis van artikel K.3 van het Verdrag betreffende de Europese Unie, betreffende de invoering van een Europees beeldopslagsysteem (FADO)

(98/700/JBZ)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag betreffende de Europese Unie, inzonderheid artikel K.3, lid 2, punt b) daarvan,

Overwegende dat in artikel K.1, punt 3, van het Verdrag het immigratiebeleid en het beleid betreffende onderdanen van derde landen als aangelegenheden van gemeenschappelijk belang worden aangemerkt;

Overwegende dat de bestrijding van valse documenten ressorteert onder het immigratiebeleid en de politieke samenwerking; dat de snelle groei van het aantal echte en valse documenten geregelde bestandsbijwerkingen vergt en het gebruik van steeds verfijnder technieken voor de vervaardiging van authentieke documenten en vervalsingen daarvan ook kwalitatief hoogstaande ondersteuning noodzakelijk maakt;

Overwegende dat het Europees fraudebulletin en het handboek van authentieke documenten niet helemaal voldoen aan de eisen van snelheid en getrouwe reproductie en dat het gebruik van een geautomatiseerd beeldopslagsysteem, samen met een adequate opleiding van de betrokken personeelsleden, een wezenlijk onderdeel is van een algemene strategie om aan de behoeften van de lidstaten te voldoen;

Overwegende dat een aantal lidstaten doende zijn geautomatiseerde beeldopslagsystemen op te zetten;

Overwegende dat het met het oog op een gedegen controle door de lidstaten nuttig zou zijn een geautomatiseerd beeldopslagsysteem in te voeren dat toegankelijk is voor de controleurs van documenten in de lidstaten; dat dit systeem de gebruikers de beschikking moet kunnen geven over informatie betreffende ontdekte nieuwe vervalsingsmethodes alsmede over nieuwe authentieke documenten die in omloop zijn;

Overwegende dat het met het oog op de handhaving van de compatibiliteit en de homogeniteit van de gegevens in het systeem noodzakelijk is, procedures vast te stellen voor de uitwerking van de bijdragen van de lidstaten aan het systeem alsmede procedures voor controle en toetsing van die bijdragen;

Overwegende dat dit gemeenschappelijk optreden geen afbreuk doet aan de bevoegdheid van de lidstaten inzake

paspoorten, reisdocumenten, visa of andere identiteitsbewijzen,

HEEFT HET VOLGENDE GEMEENSCHAPPELIJK OPTREDEN AANGENOMEN:

Artikel 1

1. Er wordt een Europees beeldopslagsysteem ingevoerd dat bedoeld is om via computers in zeer korte tijd gegevens uit te wisselen waarover de lidstaten beschikken inzake authentieke documenten en valse documenten waarvan het bestaan wordt geconstateerd volgens de bepalingen in de bijlage van dit gemeenschappelijk optreden.

2. Dit systeem zal de gebruikelijke uitwisseling van documenten op papier niet vervangen of uitsluiten zolang niet alle lidstaten in staat zijn het geautomatiseerde systeem te gebruiken.

Artikel 2

Het gegevensbestand van het systeem moet onder andere de volgende informatie bevatten:

- a) afbeeldingen van nagemaakte en vervalste documenten;
- b) afbeeldingen van authentieke documenten;
- c) beknopte gegevens over vervalsingstechnieken;
- d) beknopte gegevens over beveiligingstechnieken.

Artikel 3

De invoering van het Europees systeem verhindert niet dat elke lidstaat een eigen nationaal systeem opzet en gebruikt dat voldoet aan de behoeften van de nationale grensdiensten en de interne diensten die belast zijn met de toetsing van documenten.

Artikel 4

De technische specificaties betreffende de verenigbaarheid met de huidige systemen, alsmede de opnemingsgegevens in het systeem en de procedures voor controle en toetsing van die gegevens worden onverwijld door de Raad vastgesteld.

Artikel 5

Dit gemeenschappelijk optreden wordt bekendgemaakt in het Publicatieblad en treedt in werking op de dag volgende op die van de bekendmaking.

Artikel 1 is uiterlijk 12 maanden na de aanneming van de in artikel 4 bedoelde maatregelen van toepassing.

Gedaan te Brussel, 3 december 1998.

Voor de Raad

De Voorzitter

K. SCHLÖGL

BIJLAGE

EUROPEES BEELDOPSLAGSYSTEEM

Bij het secretariaat-generaal van de Raad wordt een geautomatiseerd systeem opgezet voor authentieke, valse en vervalste documenten.

Het Europese systeem heet FADO (False and Authentic Documents (valse en authentieke documenten)).

1. Beschrijving van het systeem

- Het systeem wordt geraadpleegd vanaf een centrale dienst in elke lidstaat.
- Het systeem is gebaseerd op de Internettechnologie. Het is van het grootste belang te garanderen dat de informatie snel aan de centrale diensten in de lidstaten kan worden toegezonden. Zodra de informatie bij het secretariaat-generaal van de Raad binnenkomt, wordt zij zo spoedig mogelijk in FADO opgeslagen. Elke lidstaat is verantwoordelijk voor het opslaan van deze gegevens in zijn eigen nationale systeem of zijn kopie van FADO.
- Het systeem is meertalig.
- Het systeem moet gebruikersvriendelijk zijn.
- Het systeem is gebaseerd op een zeer nauwkeurige codificatie. Het is van essentieel belang dat de in het geautomatiseerde systeem opgenomen gegevens worden beveiligd. Het systeem maakt gebruik van speciale datatransmissielijnen tussen het secretariaat-generaal van de Raad en de centrale diensten in de lidstaten.
- Binnen een lidstaat kan het systeem via een *beveiligd internet* vanuit een centrale dienst worden geraadpleegd. Een lidstaat kan intern op zijn grondgebied hetzelfde systeem gebruiken (dat betekent dat er bij de verschillende grensposten of andere bevoegde autoriteiten verschillende werkstations worden aangesloten). Er komt geen rechtstreekse verbinding tussen een werkstation anders dan een nationale centrale dienst in een lidstaat en het centraal punt in het secretariaat-generaal. Wel komt er een procedure om de lidstaten een kopie van het systeem te bezorgen en bij te werken met de FADO-gegevens (computerbanden, verwijderbare harddisks, CD-ROM, enz.).
- Iedere lidstaat kan een eigen nationaal systeem voor veilige interne gegevensverzending ontwikkelen.
- Het systeem werkt als een netwerk tussen het centraal punt in het secretariaat-generaal en de centrale diensten in elk land, wat een snelle informatie-uitwisseling mogelijk maakt.
- Aangezien de documenten elektronisch worden verstuurd om te kunnen worden opgenomen in de bestaande nationale systemen, moet voor de afbeeldingen een standaardformaat worden gebruikt (JPEG, TIFF, BMP. . .). Er moet voor de best mogelijke beeldkwaliteit worden gezorgd, maar ook een goed evenwicht tussen kwaliteit, grootte en compressie van de afbeeldingen is nodig.
- Er zijn uitvergroete afbeeldingen beschikbaar, maar uitsluitend voor de belangrijke gedeelten van de afbeelding en wanneer het noodzakelijk is.
- Het systeem biedt de mogelijkheid om een authentiek document op het scherm te vergelijken met een vals of vervalst document.
- Het systeem verstrekt toelichtingen omtrent verschillende vervalsings- en beveiligingstechnieken.
- Er moeten kruisverwijzingen zijn, zodat de gebruikers zeer snel informatie kunnen vinden.
- Voorrang wordt gegeven aan documenten van de lidstaten en documenten van derde landen waaruit de lidstaten geregeld immigranten ontvangen. De informatie in het systeem wordt vervolgens aangevuld en bijgewerkt met alle resterende documenten om een zo compleet mogelijk geheel te krijgen.
- Het systeem moet een „flash”-functie omvatten waarmee via E-mail aan alle lidstaten een waarschuwing met betrekking tot een bepaald document kan worden gestuurd.
- Het systeem beschikt over verschillende niveaus. Vanaf het begin moet rekening worden gehouden met de mogelijkheid om een bijkomend niveau voor gegevensopvraging te ontwikkelen dat meer gedetailleerde informatie bevat voor deskundigen.
- Het systeem moet een speciale zone bevatten voor documenten die niet worden erkend door een of meer lidstaten.

2. Kosten van het systeem

De kosten voor het opzetten en voor de werking van FADO betreffen de aankoop van technische apparatuur en het personeel. Aangezien FADO uitsluitend is opgezet voor de elektronische opslag en transmissie van documenten, hetgeen momenteel gebeurt in de vorm van „hard copy”, gaat het om administratieve uitgaven van de Raad in de zin van artikel K.8, lid 2, eerste alinea, van het Verdrag betreffende de Europese Unie.

BESLUIT VAN DE RAAD

van 3 december 1998

betreffende gemeenschappelijke normen voor het invullen van het uniform model voor verblijfstitels

(98/701/JBZ)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op Gemeenschappelijk Optreden 97/11/JBZ inzake een uniform model voor verblijfstitels⁽¹⁾, inzonderheid op artikel 2, lid 1,

Overwegende dat gemeenschappelijke normen moeten worden vastgesteld voor het invullen van dat model, teneinde de uniformiteit ervan te waarborgen;

Overwegende dat dit besluit de bevoegdheid van de lidstaten inzake de erkenning van staten en territoriale eenheden en van paspoorten en reisdocumenten van die staten of eenheden onverlet laat; dat de toewijzing van codes in het aanhangsel bij dit besluit van zuiver administratieve aard is en niet van invloed is op de bepaling van de nationaliteit van personen uit derde landen die in de Gemeenschap verblijven,

BESLUIT:

Artikel 1

Bij de afgifte wordt het uniform model voor verblijfstitels ingevuld overeenkomstig de voorschriften in de bijlage bij dit besluit.

Artikel 2

De in de bijlage en in het aanhangsel bij dit besluit opgenomen voorschriften en codes worden ten minste één keer per jaar door de Raad opnieuw bezien om deze eventueel aan te passen.

Artikel 3

Dit besluit treedt in werking op de dag volgende op die van zijn bekendmaking in het Publicatieblad.

Gedaan te Brussel, 3 december 1998.

Voor de Raad
De Voorzitter
K. SCHLÖGL

⁽¹⁾ PB L 7 van 10. 1. 1997, blz. 1.

*BIJLAGE***I. VOORSCHRIFTEN VOOR HET INVULLEN VAN DE ZONE VOOR GEMEENSCHAPPELIJKE GEGEVENS OP DE ZELFKLEVER VAN HET UNIFORM MODEL VOOR VERBLIJFSTITELS**

Het model van de zelfklever is het ID2-model (stemt overeen met de afmetingen voor kaarten van het type ID2 (ISO 7810)).

Er dienen acht afdelingen te worden ingevuld, in voorkomend geval overeenkomstig de volgende technische specificaties.

1. Nummer van de verblijfstitel

Hier komt het — speciaal beveiligde — documentnummer te staan (voorafgegaan door een kenletter), overeenkomstig deel 1, punt 3.7 (beginletter(s) als aangegeven in punt 3.2), van technische specificaties.

2. Naam

Hier worden de naam/namen en de voornaam/voornamen (in deze volgorde) vermeld. De naam/namen en de voornaam/voornamen op het document waarop de zelfklever wordt geplakt, moeten volledig overeenstemmen met die op de zelfklever zelf.

3. „Geldig tot”

Hier wordt vermeld tot wanneer het document geldig is of zo nodig met een woord of een code aangegeven dat het onbeperkt geldig is.

De lidstaten delen het secretariaat-generaal van de Raad de verschillende in de vorige alinea bedoelde woorden of codes mee opdat het secretariaat een lijst kan opstellen en aan alle lidstaten toezenden. Deze lijst kan dienen als extra instrument voor het opsporen van vervalsingen.

Een datum tot wanneer het document geldig is, moet bestaan uit drie door streepjes gescheiden groepen van twee cijfers, in deze volgorde: twee voor de dag, twee voor de maand en twee voor het jaar; het eerste cijfer is 0 wanneer het getal lager is dan tien (bv. 15-01-96: 15 januari 1996).

4. Plaats en datum van afgifte

Hier worden de plaats en datum van afgifte van de verblijfstitel vermeld.

De datum van afgifte moet bestaan uit drie door streepjes gescheiden groepen van twee cijfers, in de volgorde als bepaald in punt 3, derde alinea.

5. Soort titel

Hier wordt vermeld welke soort verblijfstitel de lidstaat aan de onderdaan van een derde land heeft afgegeven.

Gezien de verschillen tussen de wetgevingen van de lidstaten is het niet wenselijk deze afdeling te harmoniseren. De lidstaten delen het secretariaat-generaal van de Raad echter mee welke vermeldingen zij in deze afdeling opnemen; dan kan het secretariaat een lijst maken en aan alle lidstaten toezenden. Deze lijst kan als extra instrument dienen voor het opsporen van vervalsingen.

6. Bijzonderheden

In deze afdeling kunnen de lidstaten voor nationaal gebruik gegevens en aanwijzingen vermelden met betrekking tot hun regelgeving inzake onderdanen van derde landen, waaronder aanwijzingen over een eventuele werkvergunning en het paspoortnummer.

De lidstaten delen het secretariaat-generaal van de Raad mee welke vaste vermeldingen zij in deze afdeling opnemen; dan kan het secretariaat een lijst opstellen en aan alle lidstaten toezenden. Deze lijst kan als extra instrument dienen voor het opsporen van vervalsingen.

7. Datum, handtekening, autorisatie

Hier kunnen — voorzover nodig — het stempel en de handtekening van de afgevende instantie en/of de handtekening van de houder worden geplaatst.

Indien deze afdeling wordt gebruikt, moet de datum bestaan uit drie door streepjes gescheiden groepen van twee cijfers, in de volgorde als bepaald in punt 3, derde alinea.

Indien de nationale voorschriften of de praktijk van de betreffende lidstaat een stempel van de afgevende instantie vereisen, is het wenselijk dit stempel, horizontaal gezien, in de rechthoek tussen de rechterzijde van de zelfklever en de afdeling „Bijzonderheden” en, verticaal gezien, tussen het embleem van de lidstaat en de machineleesbare zone aan te brengen.

Tevens is het wenselijk om hiervoor een stempel te gebruiken dat bestaat uit een rechthoek van 1 cm hoog en 2,5 cm breed, met de naam van de instantie van afgifte van de verblijfstitel, de handtekening en/of de datum; voor en achter de handtekening en/of de datum staan drie evenwijdige horizontale lijnen, waarvan de middelste half zo lang is als de andere twee.

8. Machineleesbare zone

De zone voor machineleesbare informatie (met inbegrip van de codes betreffende de nationaliteit of andere status) wordt ingevuld in overeenstemming met de normen van de Internationale Burgerluchtvaartorganisatie (ICAO), zoals bepaald in de technische specificatie. Op de tweede regel wordt hetzij het nummer van de verblijfstitel vermeld, hetzij het paspoortnummer. De drie codes betreffende de nationaliteit of de status van de verblijfstitelhouder worden vermeld overeenkomstig de in het aanhangsel opgenomen lijst.

De lidstaten delen het secretariaat-generaal van de Raad mee of zij voornemens zijn het nummer van de verblijfstitel of het paspoortnummer te vermelden. Het secretariaat zal die informatie meedelen aan alle lidstaten.

II. VOORSCHRIFTEN VOOR HET INVULLEN VAN DE ZONE VOOR GEMEENSCHAPPELIJKE GEGEVENS OP HET ZELFSTANDIGE DOCUMENT VAN HET UNIFORM MODEL VOOR VERBLIJFSTITELS

Het model dat wordt aangenomen voor het zelfstandige document is het ID1-of ID2- model volgens ISO-norm 7810.1995. In beide modellen moeten twaalf afdelingen worden ingevuld, in voorkomend geval overeenkomstig de technische specificaties.

A. RECTO

1. Nummer van de verblijfstitel

In deze ruimte komt het nummer van het document voorafgegaan door een codeletter, overeenkomstig deel 2 van punt 3.2 (beginletter(s) als aangegeven in deel 1, punt 3.2) van de technische specificaties.

2. Naam

Hier worden de naam/namen en de voornaam/voornamen (in deze volgorde) vermeld.

3. „Geldig tot”

Hier wordt vermeld tot wanneer het document geldig is of zo nodig met een woord of een code aangegeven dat het onbeperkt geldig is.

De lidstaten delen het secretariaat-generaal van de Raad de verschillende in de vorige alinea bedoelde woorden of codes mee opdat het secretariaat een lijst kan opstellen en aan alle lidstaten toezenden. Deze lijst kan dienen als extra instrument voor het opsporen van vervalsingen.

Een datum tot wanneer het document geldig is, moet bestaan uit drie door streepjes gescheiden groepen van twee cijfers, in deze volgorde: twee voor de dag, twee voor de maand en twee voor het jaar; het eerste cijfer is 0 wanneer het getal lager is dan tien (bv. 15-01-96: 15 januari 1996).

4. Plaats en datum van afgifte

Hier worden de plaats en datum van afgifte van de verblijfstitel vermeld.

De datum van afgifte moet bestaan uit drie door streepjes gescheiden groepen van twee cijfers, in de volgorde als bepaald in punt 3, derde alinea.

5. Soort titel

Hier wordt vermeld welke soort verblijfstitel de lidstaat aan de onderdaan van een derde land heeft afgegeven.

Gezien de verschillen tussen de wetgevingen van de lidstaten is het niet wenselijk deze afdeling te harmoniseren. De lidstaten delen het secretariaat-generaal van de Raad mee welke vermeldingen zij in deze afdeling opnemen opdat het secretariaat een lijst kan opstellen en aan alle lidstaten toezenden. Deze lijst kan dienen als extra instrument voor het opsporen van vervalsingen.

6. Bijzonderheden

In deze afdeling kunnen de lidstaten voor nationaal gebruik gegevens en aanwijzingen vermelden met betrekking tot hun regelgeving inzake onderdanen van derde landen, waaronder aanwijzingen met betrekking tot een eventuele werkvergunning.

De lidstaten delen het secretariaat-generaal van de Raad mee welke vaste vermeldingen zij in deze afdeling opnemen opdat het secretariaat een lijst kan opstellen en aan alle lidstaten toezenden. Deze lijst kan dienen als extra middel voor het opsporen van vervalsingen.

7. Datum, handtekening, machtiging

Hier kunnen — voorzover nodig — het stempel en de handtekening van de afgevende instantie en/of de handtekening van de houder worden geplaatst.

Indien deze afdeling wordt gebruikt, moet de datum bestaan uit drie door streepjes gescheiden groepen van twee cijfers, in de volgorde als bepaald in punt 3, derde alinea.

Indien de nationale voorschriften of de praktijk van de betrokken lidstaat een stempel van de afgevende instantie vereisen, is het wenselijk dit stempel, horizontaal gezien, in de rechthoek tussen de rechterzijde van het zelfstandige document en de afdeling „Bijzonderheden” en, verticaal gezien, tussen het embleem van de lidstaat en de onderzijde van de kaart van het ID1-model of de machineleesbare zone van het ID2-model aan te brengen.

Tevens is het wenselijk om hiervoor een stempel te gebruiken dat bestaat uit een rechthoek van 1 cm hoog en 2,5 cm breed⁽¹⁾, met de naam van de instantie van afgifte van de verblijfstitel, de handtekening en/of de datum; voor en achter de plaats van afgifte staan drie evenwijdige horizontale lijnen, waarvan de middelste half zo lang is als de andere twee.

B. VERSO

De achterzijde bevat plaats voor de volgende gegevens:

8. Datum en plaats van geboorte

Hier worden de geboorteplaats en -datum van de houder van de verblijfstitel vermeld.

De geboorteplaats is de naam van de stad (indien bekend) en het land waar de houder van de verblijfstitel geboren is. Het geboorteland moet worden vermeld omdat de houder een andere nationaliteit kan hebben dan die van zijn geboorteland.

De geboortedatum moet bestaan uit drie door streepjes gescheiden groepen van twee cijfers, in de volgorde als bepaald in punt 3, derde alinea.

9. Nationaliteit

Hier wordt de nationaliteit of andere status van de houder van de verblijfstitel vermeld.

De nationaliteit wordt aangegeven met de naam van het land waarvan de vreemdeling onderdaan is, of er wordt een andere relevante status aangegeven, bv. Colombia.

10. Geslacht

Hier wordt het geslacht van de houder van de verblijfstitel vermeld, voor de machineleesbare zone overeenkomstig de ICAO-normen.

De lidstaten delen het secretariaat-generaal van de Raad mee welke vaste vermeldingen zij in deze afdeling opnemen opdat het secretariaat een lijst kan opstellen en aan alle lidstaten toezenden. Deze lijst kan als extra instrument dienen voor het opsporen van vervalsingen.

⁽¹⁾ Voor het formaat ID1 moeten deze afmetingen door twee worden gedeeld.

11. Bijzonderheden

In deze afdeling kunnen de lidstaten voor nationaal gebruik gegevens en aanwijzingen vermelden met betrekking tot hun regelgeving inzake onderdanen van derde landen. Voorbeeld: het adres van de houder van de verblijfstitel.

De lidstaten delen het secretariaat-generaal van de Raad mee welke vaste vermeldingen zij in deze afdeling opnemen opdat het secretariaat een lijst kan opstellen en aan alle lidstaten toezenden. Deze lijst kan als extra instrument dienen voor het opsporen van vervalsingen.

12. Machineleesbare zone

(aan de achterzijde van het document volgens het ID1-model en aan de voorzijde van het document volgens het ID2-model)

De zone voor machineleesbare informatie (met inbegrip van de codes betreffende de nationaliteit of andere status) wordt ingevuld in overeenstemming met de normen van de Internationale Burgerluchtvaartorganisatie (ICAO), zoals die zijn vermeld in de technische specificatie. De drie codes betreffende de nationaliteit of de status van de verblijfstitelhouder worden vermeld overeenkomstig de in het aanhangsel opgenomen lijst.

*Aanhangsel***Lijst van de landencodes met het oog op de vermelding van de nationaliteit of de status van de verblijfstitelhouder in de machineleesbare zone**

	Land	Code
EUROPA	Albanië	ALB
	Andorra	AND
	Armenië	ARM
	Azerbeidzjan	AZE
	Bosnië-Herzegovina	BIH
	Bulgarije	BGR
	Cyprus	CYP
	Estland	EST
	Georgië	GEO
	Hongarije	HUN
	Joegoslavië, Federale Republiek	YUG
	Kroatië	HRV
	Letland	LVA
	Litouwen	LTU
	de Voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië	FRM
	Malta	MLT
	Monaco	MCO
	Oekraïne	UKR
	Polen	POL
	Republiek Moldavië	MDA
	Roemenië	ROM
	Russische Federatie	RUS
	San Marino	SMR
	Slovenië	SVN
	Slowakije	SVK
	Tsjechische Republiek	CZE
	Turkije	TUR
	Vaticaanstad	VAT
	Wit-Rusland	BLR
	Zwitserland	CHE
AFRIKA	Algerije	DZA
	Angola	AGO
	Benin	BEN
	Botswana	BWA
	Burkina Faso	BFA
	Burundi	BDI
	Centraal-Afrikaanse Republiek	CAF
	Comoren	COM
	Congo	COG
	Democratische Republiek Congo	COD
	Djibouti	DJI
	Egypte	EGY
	Equatoriaal Guinea	GNQ
	Eritrea	ERI
	Ethiopië	ETH
	Gabon	GAB

	Land	Code
	Gambia	GMB
	Ghana	GHA
	Libië, Grote Libisch-Arabische Socialistische Volks-Jamahi-riyyah	LBY
	Guinee	GIN
	Guinee-Bissau	GNB
	Ivoorkust	CIV
	Kaapverdië	CPV
	Kameroen	CMR
	Kenia	KEN
	Lesotho	LSO
	Liberia	LBR
	Madagaskar	MDG
	Malawi	MWI
	Mali	MLI
	Marokko	MAR
	Mauritanië	MRT
	Mauritius	MUS
	Mozambique	MOZ
	Namibië	NAM
	Niger	NER
	Nigeria	NGA
	Rwanda	RWA
	Sao Tomé en Principe	STP
	Senegal	SEN
	Seychellen	SYC
	Sierra Leone	SLE
	Somalië	SOM
	Sudan	SDN
	Swaziland	SWZ
	Togo	TGO
	Tsjaad	TCD
	Tunesië	TUN
	Uganda	UGA
	Verenigde Republiek Tanzania	TZA
	Zambia	ZMB
	Zimbabwe	ZWE
	Zuid-Afrika	ZAF
AMERIKA		
	Antigua y Barbuda	ATG
	Argentinië	ARG
	Bahamas	BHS
	Barbados	BRB
	Belize	BLZ
	Bolivia	BOL
	Brazilië	BRA
	Canada	CAN
	Chili	CHL
	Colombia	COL
	Costa Rica	CRI
	Cuba	CUB
	Dominica	DMA
	Dominicaanse Republiek	DOM
	Ecuador	ECU

	Land	Code
	El Salvador	SLV
	Grenada	GRD
	Guatemala	GTM
	Guyana	GUY
	Haiti	HTI
	Honduras	HND
	Jamaica	JAM
	Mexico	MEX
	Nicaragua	NIC
	Panama	PAN
	Paraguay	PRY
	Peru	PER
	Saint Kitts en Nevis	KNA
	Saint Lucia	LCA
	Saint Vincent en de Grenadines	VCT
	Suriname	SUR
	Trinidad en Tobago	TTO
	Uruguay	URY
	Venezuela	VEN
	Verenigde Staten van Amerika	USA
AZIË		
	Afghanistan	AFG
	Bahrein	BHR
	Bangladesh	BGD
	Bhoetan	BTN
	Brunei Darussalam	BRN
	Cambodja	KHM
	China	CHN ⁽¹⁾
	Filipijnen	PHL
	India	IND
	Indonesië	IDN
	Irak	IRQ
	Iran, Islamitische Republiek	IRN
	Israël	ISR
	Japan	JPN
	Jemen	YEM
	Jordanië	JOR
	Kazachstan	KAZ
	Kirgizstan	KGZ
	Koeweit	KWT
	Korea, Democratische Volksrepubliek	PRK
	Korea, Republiek	KOR
	Laos, Democratische Volksrepubliek	LAO
	Libanon	LBN
	Maldiven	MDV
	Maleisië	MYS
	Mongolië	MNG
	Myanmar	MMR
	Nepal	NPL
	Oezbekistan	UZB
	Oman	OMN
	Oost-Timor	TMP
	Pakistan	PAK

	Land	Code
OCEANIË	Palestina	*
	Qatar	QAT
	Saudi-Arabië	SAU
	Singapore	SGP
	Sri Lanka	LKA
	Syrië, Arabische Republiek	SYR
	Tadzjikistan	TJK
	Thailand	THA
	Turkmenistan	TKM
	Verenigde Arabische Emiraten	ARE
	Vietnam	VNM
	Australië	AUS
	Fiji	FJI
	Kiribati	KIR
	Marshalleilanden	MHL
	Micronesia, Federale Staten van	FSM
	Nauru	NRU
	Nieuw-Zeeland	NZL
	Palau	PLW
	Papoea-Nieuw-Guinea	PNG
	Salomonseilanden	SLB
	Samoa	WSM
	Tonga	TON
	Tuvalu	TUV
	Vanuatu	VUT

(¹) Voor personen uit Hong Kong mag de code HKG worden gebruikt.

Ook de volgende codes worden gebruikt:

Staatlozen	XXA
Vluchtelingen (verdrag van 28 juli 1951)	XXB
Andere vluchtelingen	XXC
Internationaal Comité van het Rode Kruis	CRC
UNHCR	UNR

I

(Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing)

VERORDENING (EG) Nr. 2630/98 VAN DE COMMISSIE

van 8 december 1998

tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3223/94 van de Commissie
van 21 december 1994 houdende uitvoeringsbepalingen
van de invoerregeling voor groenten en fruit ⁽¹⁾, laatstelijk
gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1498/98 ⁽²⁾, en met
name op artikel 4, lid 1,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 3813/92 van de Raad van
28 december 1992 betreffende de rekeneenheid en de
omrekeningskoersen die in het kader van het gemeen-
schappelijk landbouwbeleid moeten worden toegepast ⁽³⁾,
laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 150/95 ⁽⁴⁾, en
met name op artikel 3, lid 3,

Overwegende dat in Verordening (EG) nr. 3223/94 op
grond van de multilaterale handelsbesprekingen in het
kader van de Uruguay-Ronde de criteria zijn vastgesteld
aan de hand waarvan de Commissie voor de producten en

de periodes die in de bijlage bij die verordening zijn
vermeld, de forfaitaire waarden bij invoer uit derde landen
vaststelt;

Overwegende dat op grond van de bovenvermelde criteria
de forfaitaire invoerwaarden moeten worden vastgesteld
op de in de bijlage bij deze verordening vermelde niveaus,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De in artikel 4 van Verordening (EG) nr. 3223/94
bedoelde forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld
zoals aangegeven in de tabel in de bijlage bij deze veror-
dening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 9 december 1998.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in
elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 8 december 1998.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 337 van 24. 12. 1994, blz. 66.

⁽²⁾ PB L 198 van 15. 7. 1998, blz. 4.

⁽³⁾ PB L 387 van 31. 12. 1992, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB L 22 van 31. 1. 1995, blz. 1.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 8 december 1998 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit

(in ecu/100 kg)

GN-code	Code derde landen ⁽¹⁾	Forfaitaire invoerwaarde
0702 00 00	052	71,4
	204	94,0
	999	82,7
0709 90 70	052	97,8
	204	96,5
	999	97,2
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	32,7
	204	44,4
	388	45,4
	999	40,8
0805 20 10	204	69,4
	999	69,4
	052	56,9
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	464	258,6
	999	157,8
	052	54,0
	388	47,7
0805 30 10	528	40,0
	600	75,8
	999	54,4
	039	75,0
	052	94,1
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	060	13,2
	064	43,8
	400	82,6
	404	61,4
	999	61,7
	052	85,4
	064	64,6
0808 20 50	400	62,8
	720	49,9
	999	65,7

⁽¹⁾ Landennomenclatuur vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 2317/97 van de Commissie (PB L 321 van 22. 11. 1997, blz. 19). De code „999” staat voor „andere oorsprong”.

VERORDENING (EG) Nr. 2631/98 VAN DE COMMISSIE

van 8 december 1998

tot bepaling van de hoeveelheden waarvoor aan de marktdeelnemers-nieuwkomers de jaarlijkse toewijzingen voor het jaar 1999 in het kader van de tariefcontingenten voor invoer en de hoeveelheid traditionele ACS-bananen worden toegekend

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 404/93 van de Raad van 13 februari 1993 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector bananen⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1637/98⁽²⁾,

Gelet op Verordening (EG) nr. 2362/98 van de Commissie van 28 oktober 1998 houdende uitvoeringsbepalingen van Verordening (EEG) nr. 404/93 van de Raad betreffende de regeling voor de invoer van bananen in de Gemeenschap⁽³⁾, en met name op artikel 9, lid 3, en artikel 28, lid 3,

Overwegende dat in artikel 9, lid 3, van Verordening (EG) nr. 2362/98 de wijze van berekening van de jaarlijkse toewijzing van elke marktdeelnemer-nieuwkomer is vastgesteld; dat de betrokken methode behelst dat de Commissie op basis van de individuele verzoeken, ingedeeld in opklimmende volgorde van de gevraagde hoeveelheden, de hoeveelheden bepaalt waarvoor de jaarlijkse toewijzingen worden toegekend;

Overwegende dat de Commissie naar aanleiding van de mededelingen die de lidstaten overeenkomstig artikel 28, lid 2, van Verordening (EG) nr. 2362/98 hebben gedaan, in de onderhavige verordening de bepalingen dient op te nemen die door de bevoegde nationale autoriteiten moeten worden toegepast voor de vaststelling van de individuele toewijzingen van de betrokken marktdeelnemers en voor de kennisgeving ervan aan hen; dat de uiterste datum voor deze kennisgevingen dient te worden gepreciseerd om de naleving mogelijk te maken van de bij artikel 30 van Verordening (EG) nr. 2362/98 vastgestelde bepalingen inzake de indiening van de certificaataanvragen voor het eerste kwartaal van 1999;

Overwegende evenwel dat de wijzigingen die bij Verordeningen (EG) nr. 1637/98 en (EG) nr. 2362/98 in de invoerregeling voor bananen zijn aangebracht, en met

name de bepalingen inzake de definitie van de marktdeelnemers-nieuwkomers, nopen tot verificaties en controles door de bevoegde nationale autoriteiten in samenwerking met de Commissie, die misschien niet vóór het begin van het jaar 1999 zullen zijn voltooid; dat de resultaten van deze verificaties en controles in voorkomend geval kunnen leiden tot een latere wijziging van het bepaalde in de onderhavige verordening en tot correcties van de jaarlijkse toewijzingen van de marktdeelnemers-nieuwkomers; dat met name om deze reden de door de nationale autoriteiten ter uitvoering van Verordening (EG) nr. 2362/98 en van de onderhavige verordening vastgestelde jaarlijkse toewijzingen geen verworven rechten kunnen vormen en evenmin door de marktdeelnemers als gewettigde verwachtingen kunnen worden aangevoerd;

Overwegende dat de in deze verordening vervatte maatregelen in verband met de bij Verordening (EG) nr. 2362/98 vastgestelde termijnen onmiddellijk in werking moeten treden,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

In het kader van de tariefcontingenten en de hoeveelheid traditionele ACS-bananen als bedoeld in de artikelen 18 en 19 van Verordening (EEG) nr. 404/93 stellen de bevoegde nationale autoriteiten de jaarlijkse toewijzingen van de in artikel 7 en volgende van Verordening (EG) nr. 2362/98 bedoelde marktdeelnemers-nieuwkomers voor het jaar 1999 overeenkomstig het bepaalde in de bijlage vast en geven zij deze marktdeelnemers daarvan uiterlijk op 10 december 1998 kennis.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

⁽¹⁾ PB L 47 van 25. 2. 1993, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 210 van 28. 7. 1998, blz. 28.

⁽³⁾ PB L 293 van 31. 10. 1998, blz. 32.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 8 december 1998.

Voor de Commissie
Franz FISCHLER
Lid van de Commissie

BIJLAGE

Toepassing van artikel 9, lid 3, van Verordening (EG) nr. 2362/98

I

Indeling van toewijzingsverzoeken (in opklimmende volgorde van de gevraagde hoeveelheden)

1. Aanvragen voor minder dan 275,537 ton
2. Aanvragen voor 275,537 ton of meer

II

Wijze van bepaling van de toegewezen hoeveelheid

- Toewijzing voor de gevraagde hoeveelheid
 - Toewijzing voor 275,537 ton
-

VERORDENING (EG) Nr. 2632/98 VAN DE COMMISSIE

van 8 december 1998

tot vaststelling van de uniforme aanpassingscoëfficiënt die moet worden toegepast op de voorlopige referentiehoeveelheid van elke traditionele marktdeelnemer in het kader van de tariefcontingenten en de invoer van traditionele ACS-bananen voor 1999DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,Gelet op Verordening (EEG) nr. 404/93 van de Raad van
13 februari 1993 houdende een gemeenschappelijke orde-
ning der markten in de sector bananen⁽¹⁾, laatstelijk
gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1637/98⁽²⁾,Gelet op Verordening (EG) nr. 2362/98 van de Commissie
van 28 oktober 1998 houdende uitvoeringsbepalingen van
Verordening (EEG) nr. 404/93 van de Raad betreffende de
regeling voor de invoer van bananen in de Gemeen-
schap⁽³⁾, en met name op artikel 6, lid 3, en artikel 28, lid
3,Overwegende dat in artikel 6, lid 3, en artikel 28, lid 3,
van Verordening (EG) nr. 2362/98 is bepaald dat de
Commissie op basis van het totale volume van de tarief-
contingenten en de invoer van traditionele ACS-bananen
alsmede het totaal van de op grond van de artikelen 4 e.v.
van diezelfde verordening voor de traditionele marktdeel-
nemers vastgestelde voorlopige referentiehoeveelheden zo
nodig één enkele, op de voorlopige referentiehoeveelheid
van alle marktdeelnemers toe te passen aanpassingscoëffi-
ciënt vaststelt;Overwegende dat de Commissie gezien het door de
lidstaten op grond van artikel 28, lid 2, onder a), van
Verordening (EG) nr. 2362/98 medegedeelde totale
volume van de voorlopige referentiehoeveelheden van de
traditionele marktdeelnemers een uniforme aanpassings-
coëfficiënt moet vaststellen die moet worden toegepast op
de voor elke traditionele marktdeelnemer voor 1999 vast-
gestelde voorlopige referentiehoeveelheid;Overwegende evenwel dat in verband met de bij Verorde-
ning (EG) nr. 1637/98 en bij Verordening (EG) nr. 2362/
98 ingevoerde wijzigingen in de regeling voor de invoer
van bananen in de Gemeenschap, en met name met
betrekking tot de definitie van de traditionele marktdeel-
nemers en de bepaling van de individuele referentiehoe-veelheden van deze marktdeelnemers, door de bevoegde
nationale autoriteiten in samenwerking met de
Commissie bepaalde verificaties en controles moeten
worden uitgevoerd, welke werkzaamheden misschien niet
meer vóór het begin van het jaar 1999 zullen kunnen
worden afgerond; dat de uitkomsten van deze werkzaam-
heden eventueel ertoe kunnen leiden dat de bij deze
verordening vastgestelde aanpassingscoëfficiënt achteraf
moet worden gewijzigd en dat de referentiehoeveelheden
van de traditionele marktdeelnemers moeten worden
gecorrigeerd; dat met name daarom de door de nationale
autoriteiten op grond van Verordening (EG) nr. 2362/98
en van deze verordening vastgestelde referentiehoeveel-
heden geen verworven rechten kunnen vormen en door
de marktdeelnemers niet kunnen worden aangevoerd als
argument voor legitieme verwachtingen;Overwegende dat de bij deze verordening vastgestelde
bepalingen onmiddellijk in werking moeten treden, reke-
ning houdende met de termijnen die zijn vastgesteld bij
Verordening (EG) nr. 2362/98,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

*Artikel 1*In het kader van de tariefcontingenten en de invoer van
traditionele ACS-bananen als bedoeld in de artikelen 18
en 19 van Verordening (EEG) nr. 404/93 wordt de aan
elke traditionele marktdeelnemer in de zin van artikel 3
van Verordening (EG) nr. 2362/98 voor 1999 toe te
kennen referentiehoeveelheid berekend door toepassing
van de uniforme aanpassingscoëfficiënt van 0,939837 op
de op grond van de artikelen 4 e.v. van laatstgenoemde
verordening vastgestelde voorlopige referentiehoeveelheid
van de marktdeelnemer.*Artikel 2*Deze verordening treedt in werking op de dag van haar
bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese
Gemeenschappen*.⁽¹⁾ PB L 47 van 25. 2. 1993, blz. 1.⁽²⁾ PB L 210 van 28. 7. 1998, blz. 28.⁽³⁾ PB L 293 van 31. 10. 1998, blz. 32.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 8 december 1998.

Voor de Commissie
Franz FISCHLER
Lid van de Commissie

VERORDENING (EG) Nr. 2633/98 VAN DE COMMISSIE

van 8 december 1998

tot wijziging van Verordening (EG) nr. 2300/97 houdende uitvoeringsbepalingen voor Verordening (EG) nr. 1221/97 van de Raad houdende algemene regels voor de uitvoering van de maatregelen tot verbetering van de productie en de afzet van honingDE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,Gelet op Verordening (EG) nr. 1221/97 van de Raad van
25 juni 1997 houdende algemene regels voor de uitvoe-
ring van de maatregelen tot verbetering van de productie
en de afzet van honing⁽¹⁾, gewijzigd bij Verordening (EG)
nr. 2070/98⁽²⁾, en met name op artikel 5,Overwegende dat bij Verordening (EG) nr. 2300/97 van de
Commissie⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG)
nr. 1472/98⁽⁴⁾ de bepalingen zijn vastgesteld die nodig
zijn voor de uitvoering van de maatregelen ter verbetering
van de productie en de afzet;Overwegende dat bij de uitvoering van de programma's
dient te worden gezorgd voor samenhang tussen de natio-
nale programma's en de maatregelen die onder andere
communautaire beleidsonderdelen vallen, in het
bijzonder de verordeningen betreffende de coördinatie
van het beleid inzake agroalimentair onderzoek; dat met
name overcompensatie door combinatie van steunmaatre-
gelen en onderlinge tegenstrijdigheid van de maatregelen
dienen te worden voorkomen;Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in
elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 8 december 1998.

Overwegende dat de in deze verordening vervatte maatre-
gelen in overeenstemming zijn met het advies van het
Comité van beheer voor eieren en slachtpluimvee,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Verordening (EG) nr. 2300/97 wordt als volgt gewijzigd:

Artikel 4, lid 3 wordt vervangen door de volgende tekst:

„3. Eenzelfde maatregel komt niet in aanmerking
voor betalingen in het kader van zowel Verordening
(EG) nr. 1221/97 als van een communautaire steunre-
geling op grond van de Verordeningen (EG) nr. 950/
97^(*), 951/97^(**) en (EG) nr. 952/97^(***) van de Raad,
of van communautaire programma's voor onderzoek,
technologische ontwikkeling en demonstratie bedoeld
in artikel 2, lid 3 van deze verordening.^(*) PB L 142 van 2. 6. 1997, blz. 1.^(**) PB L 142 van 2. 6. 1997, blz. 22.^(***) PB L 142 van 2. 6. 1997, blz. 30.”.*Artikel 2*Deze verordening treedt in werking op de derde dag
volgende op die van haar bekendmaking in het *Publica-
tieblad van de Europese Gemeenschappen*.*Voor de Commissie*

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie⁽¹⁾ PB L 173 van 1. 7. 1997, blz. 1.⁽²⁾ PB L 265 van 30. 9. 1998, blz. 1.⁽³⁾ PB L 319 van 21. 11. 1997, blz. 4.⁽⁴⁾ PB L 194 van 10. 7. 1998, blz. 8.

VERORDENING (EG) Nr. 2634/98 VAN DE COMMISSIE

van 8 december 1998

tot vaststelling van de restituties bij uitvoer in de sector varkensvlees

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2759/75 van de Raad van
29 oktober 1975 houdende een gemeenschappelijke orde-
ning der markten in de sector varkensvlees⁽¹⁾, laatstelijk
gewijzigd bij de Akte van Toetreding van Oostenrijk,
Finland en Zweden en bij Verordening (EG) nr. 3290/
94⁽²⁾, en met name op artikel 13, lid 3, tweede alinea;

Overwegende dat in de zin van artikel 13 van Verorde-
ning (EEG) nr. 2759/75 het verschil tussen de prijs van de
producten, bedoeld in artikel 1, lid 1, van de genoemde
verordening, op de wereldmarkt en in de Gemeenschap
overbrugd kan worden door een restitutie bij de uitvoer;

Overwegende dat voor de toepassing van deze regelen en
criteria op de huidige marktsituatie in de sector varkens-
vlees de restitutie als volgt wordt vastgesteld;

Overwegende dat het dienstig is voor de producten van
GN-code 0210 19 81 de restitutie vast te stellen op een
bedrag dat enerzijds rekening houdt met de kwaliteitsken-
merken van de onder deze code vallende producten en
anderzijds met de te verwachten ontwikkeling van de
productiekosten op de wereldmarkt; dat het evenwel dien-
stig is voor bepaalde specifiek Italiaanse producten van
GN-code 0210 19 81 de handhaving van de deelname van
de Gemeenschap in de internationale handel te verze-
keren;

Overwegende dat het op grond van de mededingingsvoor-
waarden in bepaalde derde landen, die traditioneel de
belangrijkste invoerlanden zijn van de producten van de
GN-codes 1601 00 en 1602, dienstig is voor deze
producten een bedrag vast te stellen dat rekening houdt
met deze voorwaarden; dat het evenwel dienstig is ervoor
te zorgen dat de restitutie slechts wordt toegekend op het
nettogewicht van eetbare stoffen, met uitzondering van

het gewicht van beenderen, welke eventueel in deze berei-
dingen voorkomen;

Overwegende dat krachtens artikel 13 van Verordening
(EEG) nr. 2759/75 de situatie op de wereldmarkt of de
specifieke eisen van bepaalde markten het noodzakelijk
kunnen maken dat voor de producten als bedoeld in
artikel 1 van Verordening (EEG) nr. 2759/75 naar gelang
van hun bestemming een verschillend restitutiebedrag
wordt vastgesteld;

Overwegende dat bij de vaststelling van de restituties
rekening moet worden gehouden met de wijzigingen in
de restitutenomenclatuur die is vastgesteld bij Verorde-
ning (EEG) nr. 3846/87 van de Commissie⁽³⁾, laatstelijk
gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2580/98⁽⁴⁾;

Overwegende dat op grond van artikel 2 van Verordening
(EG) nr. 1103/97 van de Raad van 17 juni 1997 over
enkele bepalingen betreffende de invoering van de euro⁽⁵⁾
verwijzingen naar de ECU in rechtsinstrument vanaf 1
januari 1999 worden vervangen door verwijzingen naar de
euro, tegen een koers van 1 EUR voor 1 ECU;

Overwegende dat het Comité van beheer voor varkens-
vlees geen advies heeft uitgebracht binnen de door zijn
voorzitter bepaalde termijn,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De lijst van de producten waarvoor bij de uitvoer de
restitutie wordt verleend als bedoeld in artikel 13 van
Verordening (EEG) nr. 2759/75, alsmede de bedragen van
deze restitutie, worden vastgesteld in de bijlage.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 9 december 1998.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in
elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 8 december 1998.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 282 van 1. 11. 1975, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 349 van 31. 12. 1994, blz. 105.

⁽³⁾ PB L 366 van 24. 12. 1987, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB L 322 van 1. 12. 1998, blz. 31.

⁽⁵⁾ PB L 162 van 19. 6. 1997, blz. 1.

BIJLAGE

**bij de verordening van de Commissie van 8 december 1998 tot vaststelling van de restituties
bij uitvoer in de sector varkensvlees**

*(in ecu/100 kg nettogewicht)**(in ecu/100 kg nettogewicht)*

Productcode	Bestemming (1)	Bedrag van de restitutie	Productcode	Bestemming (1)	Bedrag van de restitutie
0203 11 10 9000	01	20,00	0203 22 11 9100	01	20,00
	02	40,00		02	40,00
	03	70,00		03	70,00
0203 12 11 9100	01	20,00	0203 22 19 9100	01	20,00
	02	40,00		02	40,00
	03	70,00		03	70,00
0203 12 19 9100	01	20,00	0203 29 11 9100	01	20,00
	02	40,00		02	40,00
	03	70,00		03	70,00
0203 19 11 9100	01	20,00	0203 29 13 9100	01	20,00
	02	40,00		02	40,00
	03	70,00		03	70,00
0203 19 13 9100	01	20,00	0203 29 15 9100	01	13,00
	02	40,00		02	25,00
	03	70,00		03	70,00
0203 19 15 9100	01	13,00	0210 11 31 9110	04	90,00
	02	25,00		04	90,00
0203 19 55 9110	01	20,00	0210 11 31 9910	04	90,00
	02	40,00	0210 12 19 9100	04	20,00
	03	70,00	0210 19 81 9100	04	95,00
0203 19 55 9310	01	13,00	0210 19 81 9300	04	76,00
	02	25,00	1601 00 91 9000	04	28,00
0203 21 10 9000	01	20,00	1601 00 99 9110	04	25,00
	02	40,00	1602 41 10 9210	04	62,00
	03	70,00	1602 42 10 9210	04	34,00
			1602 49 19 9120	04	25,00

(1) Verklaring van de code:

01 Polen, Tsjechische Republiek, Slowakije, Hongarije, Roemenië, Bulgarije, Slovenië, Letland, Litouwen, Estland.

02 Alle bestemmingen, met uitzondering van de bestemmingen bedoeld onder 01.

03 Rusland.

04 Alle bestemmingen.

NB: Productcodes en voetnoten: zie Verordening (EEG) nr. 3846/87 van de Commissie.

VERORDENING (EG) Nr. 2635/98 VAN DE COMMISSIE

van 8 december 1998

betreffende de afgifte van invoercertificaten voor knoflook van oorsprong uit China

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 2200/96 van de Raad van 28 oktober 1996 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector groenten en fruit ⁽¹⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2520/97 van de Commissie ⁽²⁾,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1137/98 van de Commissie van 29 mei 1998 betreffende een vrijwaringsmaatregel ten aanzien van de invoer van knoflook van oorsprong uit China ⁽³⁾, en met name op artikel 1, lid 3,

Overwegende dat uit derde landen ingevoerde knoflook krachtens Verordening (EEG) nr. 1859/93 van de Commissie ⁽⁴⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1662/94 ⁽⁵⁾, alleen na overlegging van een invoercertificaat in het vrije verkeer mag worden gebracht;

Overwegende dat in artikel 1, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1137/98 is bepaald dat voor de in de periode van 1 juni 1998 tot en met 31 mei 1999 ingediende aanvragen voor knoflook van oorsprong uit China slechts invoercertificaten worden afgegeven tot een bepaalde maximumhoeveelheid per maand;

Overwegende dat, gelet op de in artikel 1, lid 2, van voornoemde verordening vastgestelde criteria en de reeds afgegeven invoercertificaten, met de hoeveelheden die op

4 december 1998 zijn aangevraagd, de in de bijlage bij genoemde verordening voor december 1998 vastgestelde maandelijkse maximumhoeveelheid wordt overschreden; dat derhalve moet worden bepaald in hoeverre voor die aanvragen invoercertificaten kunnen worden afgegeven; dat na 4 december en vóór 7 januari 1999 ingediende aanvragen om afgifte van certificaten bijgevolg moeten worden afgewezen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De aanvragen om invoercertificaten voor knoflook van GN-code 0703 20 00, van oorsprong uit China, die op 4 december 1998 krachtens artikel 1 van Verordening (EEG) nr. 1859/93 zijn ingediend, worden, rekening houdende met de door de Commissie op 8 december 1998 ontvangen informatie, ingewilligd voor 1,12867 % van de gevraagde hoeveelheid.

Voor bovengenoemd product worden de na 4 december en vóór 7 januari 1999 ingediende aanvragen om invoercertificaten afgewezen.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 9 december 1998.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 8 december 1998.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 297 van 21. 11. 1996, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 346 van 17. 12. 1997, blz. 41.

⁽³⁾ PB L 157 van 30. 5. 1998, blz. 107.

⁽⁴⁾ PB L 170 van 13. 7. 1993, blz. 10.

⁽⁵⁾ PB L 176 van 9. 7. 1994, blz. 1.

II

(Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

COMMISSIE

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 26 november 1998

tot goedkeuring van de door de lidstaten voor 1999 ingediende controleprogramma's ter preventie van zoönosen en tot vaststelling van de hoogte van de financiële bijdrage van de Gemeenschap

(kennisgeving geschied onder nummer C(1998) 3645/1)

(De teksten in de Deense, Finse en Zweedse taal zijn authentiek)

(98/702/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Beschikking 90/424/EEG van de Raad van 26 juni 1990 betreffende bepaalde uitgaven op veterinair gebied⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Beschikking 94/370/EG⁽²⁾, en met name op artikel 24, lid 6, artikel 29 en artikel 32,

Overwegende dat in hoofdstuk 2 van titel III van Beschikking 90/424/EEG is bepaald dat een financiële bijdrage van de Gemeenschap kan worden verleend voor controles ter preventie van zoönosen;

Overwegende dat lidstaten programma's hebben ingediend ter preventie van zoönosen in hun land;

Overwegende dat deze programma's voorkomen op de bij Beschikking 98/583/EG van de Commissie⁽³⁾, vastgestelde prioriteitenlijst van programma's voor de bewaking en de bestrijding van dierziekten waarvoor in 1999 een financiële bijdrage van de Gemeenschap kan worden verleend;

Overwegende dat, aangezien dit programma belangrijk is voor het bereiken van de door de Gemeenschap nagestreefde doeleinden met betrekking tot de preventie van zoönosen, de financiële bijdrage van de Gemeenschap

moet worden vastgesteld op 50 % van de door de betrokken lidstaten gedane uitgaven, met voor elk programma een maximumbedrag;

Overwegende dat de Gemeenschap een financiële bijdrage verleent op voorwaarde dat de geplande maatregelen worden uitgevoerd en de autoriteiten de nodige informatie verstrekken binnen de vastgestelde termijnen;

Overwegende dat de in deze beschikking vervatte maatregelen in overeenstemming zijn met het advies van het Permanent Veterinair Comité,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

1. Het door Denemarken ingediende programma voor de bewaking en de bestrijding van salmonella bij pluimvee wordt goedgekeurd voor de periode van 1 januari 1999 tot en met 31 december 1999.
2. De financiële bijdrage van de Gemeenschap wordt vastgesteld op 50 %, met een maximum van 500 000 ECU, van de door Denemarken gedane kosten voor de uitvoering van het programma, namelijk voor:
 - naargelang van de situatie, de vernietiging van pluimvee, of ter dekking van het verschil tussen de geschatte waarde van het pluimvee en de verkoopopbrengst van het warmtebehandelde vlees van dit pluimvee,

⁽¹⁾ PB L 224 van 18. 8. 1990, blz. 19.

⁽²⁾ PB L 168 van 2. 7. 1994, blz. 31.

⁽³⁾ PB L 281 van 17. 10. 1998, blz. 39.

- de vernietiging van bebroede eieren,
- naargelang van de situatie, de vernietiging van niet-bebroede broedeieren, of ter dekking van het verschil tussen de geschatte waarde van de niet-bebroede broedeieren en de verkoopopbrengst van de warmtebehandelde eiproducten van deze eieren.

Artikel 2

1. Het door Finland ingediende programma ter preventie van besmetting van voedingsmiddelen met enterohemorragische *Escherichia coli* (EHEC) wordt goedgekeurd voor de periode van 1 januari 1999 tot en met 31 december 1999.

2. De financiële bijdrage van de Gemeenschap wordt vastgesteld op 50 % van de door Finland voor de uitvoering van het programma gedane kosten, met een maximum van 125 000 ECU.

Artikel 3

De financiële bijdrage van de Gemeenschap voor de in artikelen 1 en 2 genoemde programma's wordt verleend op voorwaarde dat:

- a) de betrokken lidstaat de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen voor de tenuitvoerlegging van het programma uiterlijk op 1 januari 1999 in werking doet treden,
- b) per kwartaal bij de Commissie een verslag wordt ingediend over de voortgang van het programma en over de gedane uitgaven;

c) uiterlijk op 1 juni 2000 bij de Commissie een eindverslag wordt ingediend over de technische uitvoering van het programma, samen met de bewijsstukken betreffende de gedane uitgaven,

en op voorwaarde dat de communautaire veterinaire wetgeving in acht is genomen.

Artikel 4

1. De Commissie kan, in samenwerking met de bevoegde nationale autoriteiten, controles ter plaatse verrichten om toe te zien op de toepassing van de maatregelen en op de gedane uitgaven.

De Commissie stelt de lidstaten in kennis van het resultaat van de verrichte controles.

2. De artikelen 8 en 9 van Verordening (EEG) nr. 729/70 van de Raad⁽¹⁾ zijn van overeenkomstige toepassing.

3. De financiële bijdrage van de Gemeenschap mag pas worden verleend wanneer de programma's effectief met inachtneming van de communautaire regelgeving zijn uitgevoerd.

Artikel 5

Deze beschikking is gericht tot het Koninkrijk Denemarken en de Republiek Finland.

Gedaan te Brussel, 26 november 1998.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 94 van 28. 4. 1970, blz. 13.

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 26 november 1998

tot goedkeuring van de programma's voor de uitroeiing van dierziekten die voor 1999 door de lidstaten zijn ingediend, en tot vaststelling van de financiële bijdrage van de Gemeenschap

(kennisgeving geschied onder nummer C(1998) 3645/2)

(Slechts de teksten in de Nederlandse, de Duitse, de Engelse, de Finse, de Franse, de Griekse, de Italiaanse, de Portugese, de Spaanse en de Zweedse taal zijn authentiek)

(98/703/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Beschikking 90/424/EEG van de Raad van 26 juni 1990 betreffende bepaalde uitgaven op veterinair gebied ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Beschikking 94/370/EG ⁽²⁾, en met name op artikel 24,

Overwegende dat Beschikking 90/424/EEG voorziet in de mogelijkheid om een financiële bijdrage van de Gemeenschap te verlenen voor de uitroeiing van en de controle op dierziekten;

Overwegende dat de lidstaten programma's hebben ingediend voor de uitroeiing van dierziekten op hun grondgebied;

Overwegende dat uit een onderzoek van de programma's is gebleken dat zij voldoen aan alle communautaire criteria betreffende de uitroeiing van die ziekten, als vastgesteld bij Beschikking 90/638/EEG van de Raad tot vaststelling van communautaire criteria voor de maatregelen inzake de uitroeiing van en de controle op bepaalde dierziekten ⁽³⁾, gewijzigd bij Richtlijn 92/65/EEG ⁽⁴⁾;

Overwegende dat deze programma's zijn opgenomen in de bij Beschikking 98/584/EG van de Commissie ⁽⁵⁾ vastgestelde lijst van prioritaire programma's voor de uitroeiing van en het toezicht op dierziekten waarvoor de Gemeenschap in 1999 een financiële bijdrage kan verlenen;

Overwegende dat, aangezien deze programma's belangrijk zijn voor het bereiken van de doelstellingen die de Gemeenschap op het gebied van de dier- en de volksgezondheid nastreeft, de financiële bijdrage van de Gemeenschap moet worden vastgesteld op 50 % van de door de betrokken lidstaten gedane uitgaven, tot een bepaald maximumbedrag voor elk programma;

Overwegende dat een financiële bijdrage van de Gemeenschap moet worden verleend op voorwaarde dat de vastgestelde maatregelen worden uitgevoerd en dat de autori-

teiten binnen de vastgestelde termijnen alle nodige informatie verstrekken;

Overwegende dat met de goedkeuring van sommige van deze programma's niet wordt vooruitgelopen op een beschikking van de Commissie waarin op basis van wetenschappelijk advies voorschriften voor de uitroeiing van deze ziekten worden vastgesteld;

Overwegende dat de in deze beschikking vervatte maatregelen in overeenstemming zijn met het advies van het Permanent Veterinair Comité,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

HOOFDSTUK I

(Rabies)

Artikel 1

1. Het door Oostenrijk ingediende programma voor de uitroeiing van rabies wordt goedgekeurd voor de periode van 1 januari tot en met 31 december 1999.
2. De Gemeenschap draagt voor 50 %, en tot een maximum van 250 000 ECU, bij in de kosten die Oostenrijk maakt voor de aankoop en de distributie van vaccins en aas.

Artikel 2

1. Het door België ingediende programma voor de uitroeiing van rabies wordt goedgekeurd voor de periode van 1 januari tot en met 31 december 1999.
2. De Gemeenschap draagt voor 50 %, en tot een maximum van 180 000 ECU, bij in de kosten die België maakt voor de aankoop en de distributie van vaccins en aas.

Artikel 3

1. Het door Duitsland ingediende programma voor de uitroeiing van rabies wordt goedgekeurd voor de periode van 1 januari tot en met 31 december 1999.

⁽¹⁾ PB L 224 van 18. 8. 1990, blz. 19.

⁽²⁾ PB L 168 van 2. 7. 1994, blz. 31.

⁽³⁾ PB L 347 van 12. 12. 1990, blz. 27.

⁽⁴⁾ PB L 268 van 18. 10. 1997, blz. 11.

⁽⁵⁾ PB L 281 van 17. 10. 1998, blz. 41.

2. De Gemeenschap draagt voor 50 %, en tot een maximum van 2 000 000 ECU, bij in de kosten die Duitsland maakt voor de aankoop en de distributie van vaccins en aas;

Artikel 4

1. Het door Frankrijk ingediende programma voor de uitroeiing van rabies wordt goedgekeurd voor de periode van 1 januari tot en met 31 december 1999.

2. De Gemeenschap draagt voor 50 %, en tot een maximum van 300 000 ECU, bij in de kosten die Frankrijk maakt voor de aankoop en de distributie van vaccins en aas.

Artikel 5

1. Het door Luxemburg ingediende programma voor de uitroeiing van rabies wordt goedgekeurd voor de periode van 1 januari tot en met 31 december 1999.

2. De Gemeenschap draagt voor 50 %, en tot een maximum van 70 000 ECU, bij in de kosten die Luxemburg maakt voor de aankoop en de distributie van vaccins en aas.

Artikel 6

1. Het door Finland ingediende programma voor de uitroeiing van rabies wordt goedgekeurd voor de periode van 1 januari tot en met 31 december 1999.

2. De Gemeenschap draagt voor 50 %, en tot een maximum van 250 000 ECU, bij in de kosten die Finland maakt voor de aankoop en de distributie van vaccins en aas.

HOOFDSTUK II

(Afrikaanse varkenspest/klassieke varkenspest)

Artikel 7

1. Het door Italië ingediende programma voor de uitroeiing van Afrikaanse varkenspest/klassieke varkenspest wordt goedgekeurd voor de periode van 1 januari tot en met 31 december 1999.

2. De Gemeenschap draagt voor 50 %, en tot een maximum van 600 000 ECU, bij in de kosten van virologische en serologische tests en de aan eigenaars te betalen compensatie voor het slachten van dieren in Italië.

Artikel 8

1. Het door Duitsland ingediende programma voor de uitroeiing van klassieke varkenspest wordt goedgekeurd voor de periode van 1 januari tot en met 31 december 1999.

2. De Gemeenschap draagt voor 50 %, en tot een maximum van 1 600 000 ECU, bij in de kosten die Duitsland maakt om virologische en serologische tests op

varkens (huisdieren) te verrichten en de wilde varkenspopulatie te controleren.

HOOFDSTUK III

(Besmettelijke boviene pleuropneumonie)

Artikel 9

1. Het door Portugal ingediende programma voor de uitroeiing van besmettelijke boviene pleuropneumonie wordt goedgekeurd voor de periode van 1 januari tot en met 31 december 1999.

2. De Gemeenschap draagt voor 50 %, en tot een maximum van 2 000 000 ECU, bij in de kosten die Portugal maakt om de eigenaars te compenseren voor het slachten van dieren.

HOOFDSTUK IV

(Vesiculaire varkensziekte)

Artikel 10

1. Het door Italië ingediende programma voor de uitroeiing van vesiculaire varkensziekte wordt goedgekeurd voor de periode van 1 januari tot en met 31 december 1999.

2. De Gemeenschap draagt voor 50 %, en tot een maximum van 200 000 ECU, bij in de kosten van virologische en serologische tests en de aan eigenaars te betalen compensaties voor het slachten van seropositieve dieren in Italië.

HOOFDSTUK V

(Runderbrucellose)

Artikel 11

1. Het door Griekenland ingediende programma voor de uitroeiing van runderbrucellose wordt goedgekeurd voor de periode van 1 januari tot en met 31 december 1999.

2. De Gemeenschap draagt voor 50 %, en tot een maximum van 600 000 ECU, bij in de kosten die Griekenland maakt om de eigenaars te compenseren voor het slachten van dieren.

Artikel 12

1. Het door Spanje ingediende programma voor de uitroeiing van runderbrucellose wordt goedgekeurd voor de periode van 1 januari tot en met 31 december 1999.

2. De Gemeenschap draagt voor 50 %, en tot een maximum van 2 500 000 ECU, bij in de kosten die Spanje maakt om de eigenaars te compenseren voor het slachten van dieren.

Artikel 13

1. Het door Frankrijk ingediende programma voor de uitroeiing van runderbrucellose wordt goedgekeurd voor de periode van 1 januari tot en met 31 december 1999.
2. De Gemeenschap draagt voor 50 %, en tot een maximum van 1 000 000 ECU, bij in de kosten die Frankrijk maakt om de eigenaars te compenseren voor het slachten van dieren.

Artikel 14

1. Het door Ierland ingediende programma voor de uitroeiing van runderbrucellose wordt goedgekeurd voor de periode van 1 januari tot en met 31 december 1999.
2. De Gemeenschap draagt voor 50 %, en tot een maximum van 3 000 000 ECU, bij in de kosten die Ierland maakt om de eigenaars te compenseren voor het slachten van dieren.

Artikel 15

1. Het door Italië ingediende programma voor de uitroeiing van runderbrucellose wordt goedgekeurd voor de periode van 1 januari tot en met 31 december 1999.
2. De Gemeenschap draagt voor 50 %, en tot een maximum van 1 700 000 ECU, bij in de kosten die Italië maakt om de eigenaars te compenseren voor het slachten van dieren.

Artikel 16

1. Het door Portugal ingediende programma voor de uitroeiing van runderbrucellose wordt goedgekeurd voor de periode van 1 januari tot en met 31 december 1999.
2. De Gemeenschap draagt voor 50 %, en tot een maximum van 2 400 000 ECU, bij in de kosten die Portugal maakt om de eigenaars te compenseren voor het slachten van dieren.

HOOFDSTUK VI

(Schapen- en geitenbrucellose)*Artikel 17*

1. Het door Griekenland ingediende programma voor de uitroeiing van schapen- en geitenbrucellose wordt goedgekeurd voor de periode van 1 januari tot en met 31 december 1999.
2. De Gemeenschap draagt voor 50 %, en tot een maximum van 1 200 000 ECU, bij in de kosten van tests en vaccinaties en de aan eigenaars te betalen compensaties voor het slachten van dieren in Griekenland.

Artikel 18

1. Het door Spanje ingediende programma voor de uitroeiing van schapen- en geitenbrucellose wordt goedgekeurd voor de periode van 1 januari tot en met 31 december 1999.
2. De Gemeenschap draagt voor 50 %, en tot een maximum van 5 000 000 ECU, bij in de kosten die Spanje maakt om de eigenaars te compenseren voor het slachten van dieren.

Artikel 19

1. Het door Frankrijk ingediende programma voor de uitroeiing van schapen- en geitenbrucellose wordt goedgekeurd voor de periode van 1 januari tot en met 31 december 1999.
2. De Gemeenschap draagt voor 50 %, en tot een maximum van 900 000 ECU, bij in de kosten van tests en de aan eigenaars te betalen compensaties voor het slachten van dieren in Frankrijk.

Artikel 20

1. Het door Italië ingediende programma voor de uitroeiing van schapen- en geitenbrucellose wordt goedgekeurd voor de periode van 1 januari tot en met 31 december 1999.
2. De Gemeenschap draagt voor 50 %, en tot een maximum van 4 500 000 ECU, bij in de kosten van tests en de aan eigenaars te betalen compensaties voor het slachten van dieren in Italië.

Artikel 21

1. Het door Portugal ingediende programma voor de uitroeiing van schapen- en geitenbrucellose wordt goedgekeurd voor de periode van 1 januari tot en met 31 december 1999.
2. De Gemeenschap draagt voor 50 %, en tot een maximum van 2 500 000 ECU, bij in de kosten van tests en de aan eigenaars te betalen compensaties voor het slachten van dieren in Portugal.

HOOFDSTUK VII

(Anaplasrose, babesiose, coudriose)*Artikel 22*

1. Het door Frankrijk ingediende programma voor de uitroeiing van anaplasrose en babesiose op Réunion wordt goedgekeurd voor de periode van 1 januari tot en met 31 december 1999.
2. Het door Frankrijk ingediende programma voor de uitroeiing van babesiose en coudriose op Martinique wordt goedgekeurd voor de periode van 1 januari tot en met 31 december 1999.

3. Het door Frankrijk ingediende programma voor de uitroeiing van babesiose en cowdriose op Guadeloupe wordt goedgekeurd voor de periode van 1 januari tot en met 31 december 1999.

4. De Gemeenschap draagt voor 50 %, en tot een maximum van 750 000 ECU, bij in de kosten die Frankrijk maakt voor de uitvoering van de in de leden 1, 2 en 3 bedoelde programma's.

HOOFDSTUK VIII

(Enzoötische boviene leukose)

Artikel 23

1. Het door Italië ingediende programma voor de uitroeiing van enzoötische boviene leukose wordt goedgekeurd voor de periode van 1 januari tot en met 31 december 1999.

2. De Gemeenschap draagt voor 50 %, en tot een maximum van 2 500 000 ECU, bij in de kosten die Italië maakt om de eigenaars te compenseren voor het slachten van dieren.

Artikel 24

1. Het door Portugal ingediende programma voor de uitroeiing van enzoötische boviene leukose wordt goedgekeurd voor de periode van 1 januari tot en met 31 december 1999.

2. De Gemeenschap draagt voor 50 %, en tot een maximum van 3 000 000 ECU, bij in de kosten die Portugal maakt om de eigenaars te compenseren voor het slachten van dieren.

HOOFDSTUK IX

(Ziekte van Aujeszky)

Artikel 25

1. Het door België ingediende programma voor de uitroeiing van de ziekte van Aujeszky wordt goedgekeurd voor de periode van 1 januari tot en met 31 december 1999.

2. De Gemeenschap draagt voor 50 % bij in de kosten die België maakt voor het verrichten van tests, tot een maximum van 1,25 ECU per test en in totaal 550 000 ECU.

Artikel 26

1. Het door Duitsland ingediende programma voor de uitroeiing van de ziekte van Aujeszky wordt goedgekeurd voor de periode van 1 januari tot en met 31 december 1999.

2. De Gemeenschap draagt voor 50 % bij in de kosten die Duitsland maakt voor het verrichten van tests, tot een maximum van 1,25 ECU per test en in totaal 2 700 000 ECU.

Artikel 27

1. Het door het Verenigd Koninkrijk ingediende programma voor de uitroeiing van de ziekte van Aujeszky wordt goedgekeurd voor de periode van 1 januari tot en met 31 december 1999.

2. De Gemeenschap draagt voor 50 % bij in de kosten die het Verenigd Koninkrijk maakt voor het verrichten van tests, tot een maximum van 1,25 ECU per test en in totaal 75 000 ECU.

HOOFDSTUK X

(Rundertuberculose)

Artikel 28

1. Het door Griekenland ingediende programma voor de uitroeiing van rundertuberculose wordt goedgekeurd voor de periode van 1 januari tot en met 31 december 1999.

2. De Gemeenschap draagt voor 50 %, en tot een maximum van 100 000 ECU, bij in de kosten die Griekenland maakt om de eigenaars te compenseren voor het slachten van dieren.

Artikel 29

1. Het door Spanje ingediende programma voor de uitroeiing van rundertuberculose wordt goedgekeurd voor de periode van 1 januari tot en met 31 december 1999.

2. De Gemeenschap draagt voor 50 %, en tot een maximum van 6 200 000 ECU, bij in de kosten die Spanje maakt om de eigenaars te compenseren voor het slachten van dieren.

Artikel 30

1. Het door Italië ingediende programma voor de uitroeiing van rundertuberculose wordt goedgekeurd voor de periode van 1 januari tot en met 31 december 1999.

2. De Gemeenschap draagt voor 50 %, en tot een maximum van 800 000 ECU, bij in de kosten die Italië maakt om de eigenaars te compenseren voor het slachten van dieren.

HOOFDSTUK XI

(Scrapie)

Artikel 31

1. Het door België ingediende programma voor de uitroeiing van scrapie wordt goedgekeurd voor de periode van 1 januari tot en met 31 december 1999.

2. De Gemeenschap draagt voor 50 %, en tot een maximum van 50 000 ECU, bij in de kosten van tests en de aan eigenaars te betalen compensaties voor het slachten van dieren in België.

Artikel 32

1. Het door Frankrijk ingediende programma voor de uitroeiing van scrapie wordt goedgekeurd voor de periode van 1 januari tot en met 31 december 1999.
2. De Gemeenschap draagt voor 50 %, en tot een maximum van 500 000 ECU, bij in de kosten van tests en de aan eigenaars te betalen compensaties voor het slachten van dieren in Frankrijk.

Artikel 33

1. Het door Nederland ingediende programma voor de uitroeiing van scrapie wordt goedgekeurd voor de periode van 1 januari tot en met 31 december 1999.
2. De Gemeenschap draagt voor 50 %, en tot een maximum van 150 000 ECU, bij in de kosten die Nederland maakt voor het verrichten van tests.

HOOFDSTUK XII

(Slotbepalingen)*Artikel 34*

De Gemeenschap verleent haar financiële bijdrage voor de in de artikelen 1 tot en met 6 bedoelde programma's op voorwaarde dat:

- a) de betrokken lidstaat tegen 1 januari 1999 de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking heeft doen treden voor de uitvoering van het programma;
- b) om de zes maanden bij de Commissie een verslag is ingediend over de bij het programma gemaakte voortgang en de gedane uitgaven;
- c) uiterlijk op 1 juni 2000 een eindverslag is ingediend over de technische uitvoering van het programma, samen met de bewijsstukken betreffende de gedane uitgaven,

en dat de communautaire veterinaire wetgeving is nageleefd.

Artikel 35

De Gemeenschap verleent haar financiële bijdrage voor de in de artikelen 7 tot en met 33 bedoelde programma's, op voorwaarde dat:

- a) de betrokken lidstaat tegen 1 januari 1999 de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking heeft doen treden voor de uitvoering van het programma;
- b) om de drie maanden bij de Commissie een verslag is ingediend over de bij het programma gemaakte voortgang en de gedane uitgaven;
- c) uiterlijk op 1 juni 2000 een eindverslag is ingediend over de technische uitvoering van het programma, samen met de bewijsstukken betreffende de gedane uitgaven,

en dat de communautaire veterinaire wetgeving is nageleefd.

Artikel 36

1. De Commissie kan in samenwerking met de bevoegde nationale autoriteiten ter plaatse controleren of de maatregelen zijn uitgevoerd en de gecofinancierde uitgaven zijn verricht.

De Commissie deelt de resultaten van de controles aan de lidstaten mee.

2. De artikelen 8 en 9 van Verordening (EEG) nr. 729/70 van de Raad⁽¹⁾ zijn van overeenkomstige toepassing.

3. De financiële bijdrage van de Gemeenschap kan slechts worden verleend als de programma's efficiënt zijn uitgevoerd overeenkomstig de communautaire voorschriften.

Artikel 37

Deze beschikking is gericht tot de lidstaten, behalve tot het Koninkrijk Denemarken en het Koninkrijk Zweden.

Gedaan te Brussel, 26 november 1998.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 94 van 28. 4. 1970, blz. 13.